

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9845 af 20/09/2023 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - genoptagelse - sprog - adgangsbegrænsning - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 23-47559

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om etnisk oprindelse, hudfarve og race - genoptagelse - sprog - adgangsbegrænsning - ej medhold

J.nr. 23-47559

En mand anmodede om genoptagelse af sin klage over forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse ved henvisning til manglende dansk- og engelskkundskaber i forbindelse med en afvisning ved indgangen til en natklub. Ligebehandlingsnævnet havde tidligere truffet afgørelse i sagen den 28. februar 2019.

Ved den tidligere afgørelse fastslog nævnet, at klager havde udvist retsfortabende passivitet og dermed havde fortabt retten til at gøre et eventuelt krav gældende som følge af påstået ulovlig forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Nævnet har siden ændret sin tidligere praksis ved den principielle afgørelse i sagsnr. 22-48184, hvor nævnet fastslog, at der ikke gælder en klagefrist for at indbringe klager til Ligebehandlingsnævnet. Nævnet vurderede herefter, at særlige grunde talte for at genoptage sagen med henblik på at realitetsbehandle klagen over forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Et krav om bestemte sprogkundskaber kan være udtryk for indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse, såfremt det stiller personer af bestemt etnisk oprindelse særligt ufordelagtigt i forhold til andre personer.

Nævnet vurderede, at der ikke var påvist faktiske omstændigheder, der tydede på, at der var sket indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse, da et krav om at kunne engelsk - der er et verdenssprog - ikke kunne anses for at udgøre indirekte forskelsbehandling af personer af en bestemt etnisk oprindelse.

Klager fik derfor ikke medhold i klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i forbindelse med, at klager blev afvist ved indgangen til en natklub.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet genoptager sagen.

Indklagede har ikke handlet i strid med lov om etnisk ligebehandling ved henvisning til sprogkrav i forbindelse med afvisning ved indgangen til en natklub.

Sagsfremstilling

Klager indgav den 13. november 2018 en klage til Ligebehandlingsnævnet. Klagen angik påstået forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse ved henvisning til sprogkrav i forbindelse med en afvisning ved indgangen til en natklub.

Ligebehandlingsnævnet traf den 28. februar 2019 afgørelse i sagen. Sagen blev behandlet under sagsnr. 18-68526.

Ved afgørelsen fastslog nævnet, at klager havde udvist retsfortabende passivitet og dermed havde fortabt retten til at gøre et eventuelt krav gældende som følge af påstået ulovlig forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Af afgørelsens sagsfremstilling fremgår følgende:

”Klager, der er af tyrkisk oprindelse og bosiddende i Tyrkiet, var under et besøg i Danmark den 23. februar 2018 i byen med sin barndomsven. Vennen bor i Danmark og har tyrkisk baggrund. Vennen har som klagers partsrepræsentant indbragt sagen for Ligebehandlingsnævnet.

Ved indgangen til den indklagede natklub blev klager og vennen afvist med henvisning til klagers manglende dansk- og engelskkundskaber.

Den 28. februar 2018 kontaktede klagers ven den indklagede natklub:

”Til rette vedkomne

Jeg havde en uheldig oplevelse sidste fredag hvor jeg og min kammerat blev afvist ved døren.

Jeres unge dørmænd mente ikke at han kunne lukke min gæst fra udlandet ind fordi han ikke kunne tale dansk eller engelsk.

Af sikkerhedsmæssige årsager mente dørmændene ikke at han kunne komme ind, da det ikke var muligt at kommunikere med min gæst hvis der opstår nødsituationer.

Vi skulle have et par drinks med min gæst som er på visit i Danmark.

Jeg vil bede om jeres kommentar inden sagen sendes videre til erhvervsministeriet. Hvad er jeres officielle melding, passer det at I har dette reglement?

Når Danmark ikke stiller krav [om] sprogfærdigheder ved afgivelse af visum og alle frit kan komme og besøge Danmark, hvordan kan I som en bar/diskotek stille sprogkundskaber som krav for [at] komme ind.

Det her noget af det skørestes jeg har hørt. Det er utrolig dårlig reklame for Danmark og turismen i Danmark. Det skal erhvervsministeren vide hvis enkelte ligefrem modarbejder turismen.

Min gæst som er på forretningsrejse i Skandinavien blev så overrasket at jeg måtte beklage for Danmarks vegne.

Svar udbedes

På forhånd tak”

Den 1. marts 2018 svarede en medarbejder fra den indklagede natklub:

”Hej [fornavn],

jeg har fået følgende svar:

Som chef for det sikkerhedsfirma der varetager adgangskontrollen på [natklubben] i [A by], vil vi gerne beklage den oplevelse du og din gæst havde på stedet d. 23/2-2018. Det er korrekt at som gæst og fremmedsproget er man selvfølgelig velkommen på stedet.

Jeg er glad for at du henvender dig med den oplevelse og det forløb i oplevede den pågældende aften.

Vi har talt med den pågældende vagt, og han beklagede faktisk at han afviste jer. Vi har som det sikkerhedsansvarlige firma på [natklubben] altid retten til, at afvise personer som vurderes at udgøre et sikkerhedsmæssigt problem.

Men i jeres tilfælde er der helt klart blevet begået en fejl.

Vi beklager meget fejlen og jeg håber, at du vil videregive vores undskyldning til din gæst.

At afvise tourister er ikke [natklubben]’s politik og kan kun tilskrives vores fejl. ”

Samme dag svarede klagers ven:

”Tak for jeres svar.

Jeg vil bede jer venligst at sikre mere kompetente og modne vagter der ikke har behov for vise autoritet overfor jeres gæster. Jeg kommer måske forbi i weekenden forhåbentlig med min gæst som har sidste weekend i Danmark.

Da håber jeg ikke at vi får lignende uheldig oplevelse. ”

Indklagede svarede hertil, at de havde videregivet beskeden til vagterne.

Den 25. oktober 2018 kontaktede klagers ven på ny den indklagede natklub, og parterne havde følgende korrespondance:

Klagers ven:

”Hej. Kan I huske min sag fra starten af året? ”

...

Indklagede:

”Hej [fornavn], Ja, det kan vi [blinkesmile]”

Klagers ven:

”Jeg havde en gæst fra Tyrkiet på besøg og sammen kom vi forbi jeres lounge musik. Det var sådan at vi blev afvist ved døren fordi min gæst ikke kunne tale dansk og engelsk. Vagten sagde at det var af sikkerhedsmæssige årsager han ikke kunne komme ind, fordi I ikke vil kunne kommunikere med ham ved evt brand mv.

Denne begrundelse kunne I ikke engang forstå og beklaget vagtens afslag og adfærd.

Sagen er nu det at min gæst [klagers fulde navn] har valgt at anlægge sag for diskrimination og forskelsbehandling ved de retlige instanser.

Har I en sidste kommentar til sagen?

I kan også vælge at svare ham på mail [mailadressse]. ”

Indklagede:

”Jeg forstår ikke hvad du ønsker vi skal svare, vagtfirmaet har undskyldt og vedkendt det var en fejl. ”

Klagers ven:

”Det ved jeg ikke. Jeg vil bare give jer en chance for I måske kan undvære en sag. Måske er det vagt selskabet han skal lægge sag an mod”

Indklagede:

”Se tidligere svar fra vagtfirmaet, højere oppe i vores tråd [blinkesmile]”

Klagers ven:

”Det er Underlig, jeg kan ikke se deres besked i tråden. Kan du venligst kopier og sende igen, måske også med jeres besked til dem”

Indklagede gentog herefter svaret af 1. marts 2018 til klagers ven.

Indklagede har fremlagt skærmbillede fra sin hjemmeside om adgangskrav til natklubben. Det fremgår heraf bl.a.:

”Indklagede forbeholder sig ret til at afvise gæster, der ikke opfylder gældende adgangskrav.

...

- Personer som har en alder under den fastsatte aldersgrænse, min. 21 år efter kl. 21:30
- Personer der har en adfærd eller attitude der ikke er passende.

- Synlige tatoveringer på hænder, hals eller i hovedet.
- Personer som er banderelaterede.
- Svært berusede personer.
- Personer der formodes at være påvirket af stoffer.
- Personer der har en påklædning og generelt en fremtoning, der vil virke anstødene på stedets image eller dets andre gæster (caps, kasketter, huer, arbejdstøj, badesandaler, hættetrøjer, træningstøj)
- Persontyper, som ved deres fremtoning, kan virke skræmmende og provokerende på [natklubben]s andre gæster.
- Personer der tidligere har fremprovokeret uønskede situationer.

Eksempelvis slagsmål, overfald, forsøg på tyveri etc. Disse personer får ved mindre alvorlige forseelser 1-2 advarsler.

Hjælper dette ikke, nægtes disse permanent adgang til stedet. Hvis der ankommer en "gruppe", hvori en eller flere af denne type personer befinder sig og som ønsker at opnå adgang, bliver hele gruppen afvist.

- Personer med forbud om adgang, skal naturligvis nægtes adgang. Hvis afvisningerne skaber problemer på gaden, bliver politiet tilkaldt. Dette sker hvis vagtpersonalet vurderer at situationen kan udvikle sig således, at den bliver til fare for sagesløse personer.
- For at undgå unødige diskussioner på gaden, er det ikke nødvendigt at begrunde afvisningen overfor specielt aggressive personer. "

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 13. november 2018. "

Af parternes bemærkninger fremgår følgende:

"Klager gør gældende, at afvisningen alene var begrundet i etnisk oprindelse/udseende. Han ønsker kompensation for den ødelagte aften og den forskelsbehandling, han var udsat for. Der var tale om en skræmmende oplevelse i et land, der er kendt for ligestilling og demokrati.

Klager var på besøg i Danmark i slutningen af 2017 til starten af 2018 for at besøge sin bror.

Klager og hans ven ønskede at komme ind på den indklagede natklub for at få et par øl og hygge sig. De blev imidlertid nægtet adgang på grund af klagers manglende dansk- og engelskkundskaber.

Ifølge vagten ville personalet på natklubben ikke kunne kommunikere med klager, hvis der for eksempel opstod brand eller andet. Klagers ven oplyste, at han var sammen med klager, og at han ikke havde tænkt sig at gå fra ham. De blev alligevel nægtet adgang.

Efterfølgende skrev klagers ven til indklagede, som beklagede sagen, og vagtselskabet undskyldte også.

Manglende sprogkundskaber i dansk eller engelsk var alene en undskyldning for ikke at lukke klager og hans ven ind.

I Danmark bliver der ikke stillet krav om sprogkundskaber, når der bliver udstedt visum. Det gjorde den lille bar/lounge imidlertid.

Der kan i Danmark forekomme diskrimination, uanset hvem der ejer eller arbejder på stedet. Der er flere episoder, hvor indvandrere ikke kan komme ind i nattemiljøet, selvom vagten eller personer i ejerkredsen er af anden etnisk herkomst end dansk.

Klager ønskede at sætte indklagede på prøve igen ugen efter, men hans ven syntes ikke, at de skulle ødelægge endnu en aften. Da de havde ”brændt fingrene” hos den indklagede natklub, valgte de at lave noget andet for ikke at risikere at ødelægge stemningen igen.

Det er korrekt, at klagen blev indbragt, fordi klagers ven havde læst om en sag i avisen. Klager og hans ven havde ikke hørt om Ligebehandlingsnævnet før, så det var heldigvis en god historie, som alle kunne lære af.

Klagers ven skrev til indklagede igen for at få bekræftet hændelsen, da han havde slettet den tidligere korrespondance. Indklagede fik en chance for at undgå denne sag, da klagers ven regnede med, at indklagede også havde læst avisartiklen.

Hvis klager og hans ven havde været bekendt med Ligebehandlingsnævnet, havde klagen været indbragt meget før.

At klage er en demokratisk ret, og der er altid et formål med en klage. Klager ønsker ikke mere ud af denne sag end tilladt. Omvendt skal indklagede eller vagtselskabet ikke slippe med en tynd undskyldning. Vagten, der brugte mere end en halv time på at diskutere med klager, var meget sikker på sine påstande, og den samme undskyldning, som klager fik, kan have været brugt over for andre.

Der er klaget over natklubben, hvor klager og hans ven blev afvist, og ikke over vagtselskabet. Hvis sagen munder ud i en erstatning, må indklagede og vagtselskabet løse det internt.

Indklagede afviser påstanden om, at afvisningen var på grund af etnisk oprindelse/udseende. Natklubben er for alle, og indklagedes koncept går ind for mangfoldighed.

Indklagede ønsker på ingen måde at forskelsbehandle gæster i forhold til køn, race, hudfarve, religion, seksuel orientering m.m.

Som det fremgår af indklagedes adgangskrav, er det kun personer, der vurderes at udgøre et sikkerhedsmæssigt problem, som ikke får adgang til natklubben.

Indklagede har ansat et vagtselskab til at varetage den nødvendige dørmandsfunktion. Det er vagtselskabets pligt at overholde og videregive indklagedes retningslinjer.

Det er indklagede meget magtpåliggende at overholde gældende regler omkring forskelsbehandling. Indklagede driver en restaurant/natklub for det voksne publikum, hvor alle er velkomne. Indklagede har mange gæster med anden etnisk oprindelse end dansk.

I tilknytning til ejerkredsen af det indklagede selskab er en person med tyrkisk baggrund, og natbestyrelsen i A by er også fra Tyrkiet. Flere af indklagedes vagtpersonale er af anden etnisk oprindelse end dansk.

At afvise en gæst på grund af manglende dansk- og engelskkundskaber er ikke i tråd med indklagedes adgangskrav. Indklagede beklager derfor afvisningen.

Vagten vurderede den givne aften, at sprogbarrieren kunne skabe et sikkerhedsmæssigt problem i tilfælde af evakuering. I tilfælde af brand eller anden evakuering vil indklagedes talevarsling på engelsk og dansk vejlede gæsterne til nødudgange, så evakuering kan foregå så gnidningsfrit som muligt. Der kan opstå et sikkerhedsproblem, hvis gæster ikke kan sproget og derfor ikke kan forstå instrukser.

Vagtselskabet er ansat af natklubben og skal følge indklagedes anvisninger. Det er selvfølgelig indklagede, der er ansvarlig for at overholde gældende regler.

Indklagede beklager, at klager og hans ven fik ødelagt deres aften. Den var imidlertid ikke mere ødelagt, end at de overvejede at komme igen weekenden efter. Indklagede kan ikke vide, hvilke tanker klager og hans ven gjorde sig om at besøge natklubben den efterfølgende weekend, men indklagede forholder sig til det, som klagers ven skrev til indklagede. At sætte indklagede på en prøve virker ikke reelt.

Klagers partsrepræsentant kontaktede pludselig indklagede igen dagen efter, at en avis den 24. oktober 2018 havde skrevet om en anden sag, hvor en klager blev tilkendt 5.000 kr. i erstatning. Klagers partsrepræsentant skrev lidt kryptisk, at han ville give indklagede chancen for at undgå en sag.

Indklagede undrer sig også over, at der skulle gå ni måneder, før klagen blev sendt til Ligebehandlingsnævnet.

Alt i alt finder indklagede sagens forløb mærkeligt. Det bærer præg af, at klager gerne vil have noget ud af indklagede. Der er ikke belæg for, at der er tale om en afvisning på grund af anden etnisk oprindelse. ”

Af afgørelsens begrundelse fremgår følgende:

”Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

...

Klager blev afvist ved indgangen til den indklagede natklub den 23. februar 2018.

Klagen blev indbragt for Ligebehandlingsnævnet den 13. november 2018.

I sager om afvisning ved indgangen til en restauration/natklub forventes den person, der anser sig som forskelsbehandlet på grund af etnisk oprindelse, at fremkomme med sin klage umiddelbart i forbindelse med afvisningen eller i hvert fald inden for en rimelig tid herefter.

Klagers ven kontaktede umiddelbart efter afvisningen den indklagede natklub. Vennen beskrev den uheldige oplevelse og oplyste, at klager ville forfølge sagen som udtryk for ”dårlig reklame for Danmark og turismen i Danmark”.

Indklagede sendte den 1. marts 2018 et svar til klager. Indklagede oplyste, at klager og hans ven selvfølgelig var velkomne på natklubben. Indklagede beklagede, at der var sket en fejl, og bad samtidig vennen om at videregive undskyldningen til klager.

Vennen takkede samme dag for indklagedes svar og oplyste, at han og klager måske ville besøge natklubben den efterfølgende weekend. Efter det oplyste slettede vennen efterfølgende sin korrespondance med natklubben.

På baggrund af forløbet umiddelbart efter afvisningen ved indgangen til den indklagede natklub den 23. februar 2018, herunder indholdet af klagers efterfølgende korrespondance med indklagede og klagers manglende opfølgning herpå, vurderer nævnet, at klager ved først at indgive klagen den 13. november 2018 har udvist en sådan passivitet, at han har fortabt sin ret til at gøre et eventuelt krav gældende.

Klager får derfor ikke medhold i klagen. ”

Klager anmodede den 4. marts 2019 Ligebehandlingsnævnet om at genoptage sagen.

Ligebehandlingsnævnet traf den 18. marts 2019 under sagsnr. 19-11463 afgørelse om, at der ikke var grundlag for at genoptage sagen.

Af afgørelsens begrundelse fremgår følgende:

”...

Der er ikke fremkommet nye oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse, og der foreligger heller ikke i øvrigt særlige grunde, der kan føre til, at sagen skal genoptages.

Efter nævnets faste praksis er der herefter ikke grundlag for at genoptage sagen. ”

Den 13. april 2023 sendte Ligebehandlingsnævnet følgende brev til klager:

”...

Ligebehandlingsnævnet har ved et principielt møde den 1. marts 2023 ændret sin praksis om retsfortabende passivitet.

Nævnet har nu fastslået, at eventuel udvist retsfortabende passivitet ikke afskærer en klager fra at få prøvet spørgsmålet om, hvorvidt vedkommende har været udsat for ulovlig forskelsbehandling.

Retsfortabende passivitet kan herefter alene få betydning ved spørgsmålet om krav på en godtgørelse i tilfælde af ulovlig forskelsbehandling.

Da nævnet har ændret den praksis, som klagen blev afgjort efter, har klager mulighed for at anmode om genoptagelse af sin sag. ”

Den 16. juni 2023 anmodede klager Ligebehandlingsnævnet om at genoptage sagen.

Ligebehandlingsnævnet har ikke foretaget en ny høring af indklagede i forbindelse med klagers anmodning om genoptagelse af sagen.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at sagen skal genoptages.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Om spørgsmålet om genoptagelse

Det fremgår af lov om Ligebehandlingsnævnet, at nævnet kan bestemme, at en sag, hvori der er truffet afgørelse, skal genoptages, hvis særlige grunde taler derfor.

En sag kan for eksempel genoptages, hvis der fremkommer nye oplysninger af væsentlig betydning for sagen. Sagsbehandlingsfejl kan også medføre genoptagelse.

Klager indbragte den 13. november 2018 en klage til Ligebehandlingsnævnet over forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i forbindelse med, at klager blev afvist ved indgangen til en natklub.

Ligebehandlingsnævnet fastslog ved afgørelse af 28. februar 2019, at klager havde udvist retsfortabende passivitet, og at hans eventuelle krav på godtgørelse som følge af påstået forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse var bortfaldet. Klager fik med denne begrundelse ikke medhold i klagen.

Ved afgørelsen tog nævnet i overensstemmelse med nævnets hidtidige praksis om retsfortabende passivitet ikke stilling til, om klager var blevet udsat for forskelsbehandling i strid med lov om etnisk ligebehandling.

Der gælder imidlertid ikke på Ligebehandlingsnævnets område en klagefrist, som kan afskære en klager fra at få behandlet en klage over ulovlig forskelsbehandling som følge af den tid, der er forløbet fra den påståede forskelsbehandling og indtil klagens indgivelse.

Nævnet har på den baggrund ændret sin tidligere praksis ved den principielle afgørelse i sagsnr. 22-48184, hvor nævnet fastslog, at der ikke gælder en klagefrist for at indbringe klager til Ligebehandlingsnævnet. Nævnet fastslog også, at reglerne om passivitet ikke afskar klageren fra at få behandlet sin klage over forskelsbehandling som følge af den tid, der var forløbet fra den påståede forskelsbehandling og indtil klagens indgivelse.

Nævnet vurderer herefter, at særlige grunde taler for at genoptage sagen med henblik på at realitetsbehandle klagen over forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Nævnet genoptager derfor sagen.

Om spørgsmålet om forskelsbehandling

Det fremgår af lov om etnisk ligebehandling, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller tredjemands etniske oprindelse.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af race eller etnisk oprindelse behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer med en bestemt race eller etnisk oprindelse ringere end andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et sagligt formål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der udøves direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Klager blev afvist ved indgangen til den indklagede natklub med henvisning til klagers manglende dansk- og engelskkundskaber.

Nævnet vurderer, at der ikke er påvist faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er sket direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse.

Et krav om bestemte sprogkundskaber kan være udtryk for indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse, såfremt det stiller personer af bestemt etnisk oprindelse særligt ufordelagtigt i forhold til andre personer.

Klager blev afvist ved indgangen til den indklagede natklub med henvisning til klagers manglende sprogkundskaber på både dansk og engelsk. Indklagede har oplyst, at det sikkerhedsansvarlige firma hos indklagede lagde vægt, at sprogbarrierer kunne skabe et sikkerhedsmæssigt problem i tilfælde af behov for evakuering.

Nævnet vurderer, at der heller ikke er påvist faktiske omstændigheder, der tyder på, at der er sket indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse, da et krav om at kunne engelsk - der er et verdenssprog - ikke kan anses for at udgøre indirekte forskelsbehandling af personer af en bestemt etnisk oprindelse.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 4, om nævnets kompetence
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 10, om genoptagelse
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Lov om etnisk Ligebehandling

- § 2, om lovens anvendelsesområde
- § 3, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling